

Προσευχή: Μια σχέση μεταξύ δύο προσώπων

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Διονύσιου Φαρασιώτη

Στην προσευχή υπάρχουν δύο άκρα. Ο άνθρωπος από τη μιά και ο Θεός από την άλλη. Είναι μια σχέση μεταξύ προσώπων διαφορετικών που προχωρούν σε αμοιβαία συνάντηση. Γι' αυτό το αν θα προκόψει κανείς στην ευχή, αν θα προχωρήσει κανείς γρηγορότερα ή βραδύτερα εξαρτάται από την ελεύθερη προαίρεση του ανθρώπου, αλλά και από το Θεό. Έχουμε να κάνουμε με ελεύθερα πρόσωπα. Αυτή η ελευθερία

δεν παραβιάζεται από καμία μεριά. Ο άνθρωπος από τη μεριά του βάζει την καλή του προαίρεση, τους κόπους του, την επιθυμία του να πλησιάσει. Ο Θεός βάζει τη Χάρη Του. Όλα αυτά που προσφέρει ο άνθρωπος όσο μεγάλοι κι αν φαίνονται οι ασκητικοί του αγώνες στα μάτια των ανθρώπων, τόσο μικροί, λίγοι, ασήμαντοι, ανύπαρκτοι φαίνονται αν τους συγκρίνουμε με τις προσφορές του Θεού. Ο άνθρωπος κάνει ένα βήμα και ο Θεός απαντάει με χίλια, για να μικραίνει την μεταξύ τους απόσταση.

Όμως αυτό το ένα, το μικρό, το ασήμαντο βηματάκι που θα κάνει ο άνθρωπος προς τη μεριά του Θεού είναι εντελώς απαραίτητο. Γιατί μ' αυτό δείχνει τη διάθεση του, την καλή του προαίρεση, γιατί μ' αυτό δίνει το «δικαίωμα» στο Θεό να τον πλησιάσει χωρίς να παραβιάσει την πνευματική του ελευθερία. Ο Θεός αντίθετα από το διάβολο, σέβεται πολύ την ελευθερία του ανθρώπου. Δεν την παραβιάζει ποτέ· γιατί αγαπάει τον άνθρωπο· θέλει να έχει μαζί του μια σχέση αγάπης και η αγάπη υπάρχει μόνο μέσα στην ελευθερία των προσώπων. Όπου δεν υπάρχει ελευθερία, δεν υπάρχει αγάπη. Ο διάβολος είναι τύραννος, επειδή μισεί.

Πηγή: isagiastriados.com